

บทที่ 3 มูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาลและศูนย์ย่อยของมูลนิธิ

สถานที่เก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 แห่ง คือ

- 1.มูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาล
- 2.ศูนย์ย่อยของมูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาล ที่วัดเขมาภิรตาราม (ต่อมาย้ายมาที่วัดปากน้ำตั้งแต่ 6 เม.ย.2541)

มูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาล

มูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาลเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ทำกาที่ใหญ่ที่สุดของวิชาพลังจักรวาล รักษาโรคตามแนวของอาจารย์เลียง มิน ดัง ชาวเวียดนาม ศูนย์ใหญ่จะเป็นแม่ข่ายให้ศูนย์ย่อยอีกหลายแห่งในต่างจังหวัด มูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาลอยู่ในซอย ที่มีเขตติดต่อกับถนนใหญ่ อาคารมีขนาดประมาณ 15 x 22 เมตร แบ่งเป็น 4 ชั้น นั่นคือ

- ชั้น 1 คือ สถานที่ให้การรักษ ประกอบด้วย แก้อั้แข็งพ้กของผู้ป่วยและผู้ให้การรักษาโรค รวมทั้งเคานเตอร์ประชาสัมพันธ์ ทำบัตรคนไข้และจัดคิวรักษา ห้องอาหารเจ้าหน้าที่และห้องน้ำ
- ชั้น 2 เป็นห้องเรียนวิชาพลังจักรวาล
- ชั้นลอย เป็นห้องทำงานของเจ้าหน้าที่และเป็นฝ่ายทะเบียนวางแผน
- ชั้น 3 เป็นห้องประชุม
- ชั้น 4 เป็นห้องพระ

อาคารของมูลนิธิเป็นอาคาร ซึ่งทำพิธีเปิด เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2540 เป็นอาคารคอนกรีตสมัยใหม่ ไปด้วยพื้นกระเบื้อง อยู่ในเขตที่การคมนาคมสะดวกมีเจ้าหน้าที่ประจำในวันธรรมดาไม่เกิน 10 คน ทั้งนี้มีเจ้าหน้าที่ที่อยู่ประจำทุกวัน คือเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่และผู้ดูแลความสะดวก นอกจากนั้นจะเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ให้การรักษาพยาบาล ซึ่งมีจำนวนไม่แน่นอน ตัวอย่างความสะดวกและเวลาว่างของแต่ละบุคคลปกติมีประมาณ 4-5 คน ในวันธรรมดา และวันเสาร์ อาทิตย์ จะมีเจ้าหน้าที่ประมาณ 15 คน ขึ้นไป

บริเวณใกล้เคียงเป็นเขตติดต่อกับชุมชน ร้านค้า และห้างสรรพสินค้าใหญ่แห่งหนึ่ง มีลานจอดรถซึ่งสามารถจอดรถประมาณ 30 คัน และการติดต่อประสานงานจะมีโทรศัพท์ 5 เลขหมาย และแฟกซ์ 1 เลขหมาย

การให้บริการการรักษาโรค ผู้ที่มารับการรักษาโรคต้องติดต่อที่ประชาสัมพันธ์ก่อน หากยังไม่เคยมารับการรักษาดองกรอกข้อมูลเพื่อทำบัตรรักษาโรค และต้องนำบัตรติดตัวมาด้วยทุกครั้งเพื่อรับการรักษ ผู้บริหารงาน คือ ประธานมูลนิธิ และมีเจ้าหน้าที่ที่รักษาโรคด้วยพลังจักรวาลเป็นสมาชิกองค์กรช่วยบริหารงานและปฏิบัติงานในมูลนิธิ

นอกจากมูลนิธิจะเปิดให้บริการรักษาโรคแล้วยังเปิดให้มีการอบรม การเรียนการสอน ระดับ 1-6

ศูนย์ย่อยของมูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาล (วัดเขมาภิรตาราม และวัดปากน้ำพูนสูง-คราม)

การริเริ่มรักษาโรคด้วยพลังจักรวาล เริ่มที่วัดเขมาภิรตารามเมื่อประมาณ ปี 2536 ซึ่งคนกลุ่มแรกมีชาวเวียดนามซึ่งเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์เลื่อง มินห์ด่าง รวมอยู่ด้วย

การให้การรักษายาบาลมีพื้นที่ลานพิกุลในวัดมีขนาดประมาณ 80 ตารางเมตร มีม้านั่งหินขัดวางอยู่เต็มพื้นที่ และบริเวณที่นั่งติดริมแม่น้ำเจ้าพระยามีต้นพิกุลเป็นร่มเงาอยู่โดยรอบ การรักษาโรค และการให้การอบรมวิชาพลังจักรวาลดำเนินไปจนกระทั่งเดือนเมษายน ปี 2541 ย้ายมาที่วัดปากน้ำ เนื่องจากมีความขัดแย้งกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิกับวัด

สถานที่ที่วัดปากน้ำจะมีลักษณะเป็นศาลาวัดมีขนาดประมาณ 60 ตารางเมตร สถานที่รักษาเป็นศาลาจะอยู่ใกล้กับกุฏิพระ ภายในมีเก้าอี้ที่นั่งสำหรับการรักษาโรค เจ้าหน้าที่มีประมาณ 5 คน ในวันธรรมดา และมีประมาณ 8 คน ในวันเสาร์ อาทิตย์ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นผู้เกษียณอายุราชการจึงมีเวลาว่างในวันธรรมดาสามารถมาทำงานทุกวันได้ แต่ถ้ามีงานประจำจะมีเจ้าหน้าที่จะมาเฉพาะวันเสาร์ อาทิตย์ การเปิดอบรมวิชาพลังจักรวาลจัดให้มีขึ้นเป็นประจำในวันเสาร์ อาทิตย์ ซึ่งขึ้นอยู่กับภาระของอาจารย์ใหญ่ ศูนย์ย่อยจะมีหัวหน้าศูนย์ที่จะต้องจบการฝึกพลังจักรวาลระดับ 6 และมีเลขานุการคอยดูแลอาคารสถานที่ 1 คน เจ้าหน้าที่ดูแลงานทะเบียน และทำบัตรคนไข้ 1 คน

ในความเป็นจริงแล้ว การเตรียมตัวจัดสถานที่ที่ศูนย์ย่อยนี้ เริ่มขึ้นตั้งแต่ เวลา 5.00น. เจ้าหน้าที่จะเริ่มจัดสถานที่ เก็บกวาด ดูแลความเรียบร้อยของน้ำดื่ม เตรียมสมุดจดบันทึกคนไข้ และ จัดการเรื่องงานทะเบียนต่าง ๆ ตลอดจนเปิดประตู หน้าต่าง เตรียมหิ้งบูชาพระ เพราะหัวหน้าศูนย์ จะมาไหว้พระ และเริ่มรักษาโรคให้แก่ประชาชนที่มารับการรักษา ก่อนเจ้าหน้าที่คนอื่น

ข้อเหมือนและข้อแตกต่างระหว่างมูลนิธิ และศูนย์ย่อย

1. จำนวนคนที่มารักษาในมูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาลและมารักษาโรคที่ศูนย์ย่อยมีจำนวนไม่แน่นอนแต่คนที่มารักษาและมาอบรมพลังจักรวาลที่มูลนิธิมีจำนวนมากกว่าโดยเฉลี่ยวันละ 60 คน
2. มูลนิธิเพื่อฝึกพลังจักรวาล เปิดตั้งแต่ 8.00-18.00 น. ทุกวัน แต่ที่ศูนย์ย่อยเปิดทำการเวลา 8.00-12.00 น.
3. เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิมีจำนวนมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่ศูนย์ย่อย
4. ความสะดวกสบายและความพร้อมของอุปกรณ์ที่มูลนิธิมีมากกว่าที่ศูนย์ย่อย

5. การให้การรักษากับหลักวิชาการเดียวกัน คือ ได้รับการกำหนดและควบคุมโดยอาจารย์ใหญ่ชาวเวียดนามเหมือนกัน และเป็นการรักษาแบบตัวต่อตัว โดยการใช้มือสัมผัสกับตัวผู้ป่วยโดยตรง หรืออาจใช้วิธีการเพ่งพลังจิตไปที่ตัวผู้ป่วย

6. ทั้งมูลนิธิและศูนย์ย่อย มีวัตถุประสงค์คือ การให้การรักษาพยาบาลผู้เจ็บไข้ได้ป่วยโดยไม่คิดมูลค่า แต่อย่างไรก็ตามก็เป็นองค์กรการกุศลเหมือนกัน

7. รูปแบบความสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ที่ศูนย์ย่อยมีความสนิทสนมและเป็นกันเองมากกว่ารูปแบบความสัมพันธ์ที่มูลนิธิใหญ่ ที่มีความเป็นทางการมากกว่า และมีรูปแบบชัดเจนในการแบ่งงานและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

8. คนมารักษาโรคที่มูลนิธิและศูนย์ย่อย เป็นคนต่างกลุ่มกัน นั่นคือ คนเคยมารักษาที่ใดครั้งแรกก็จะรักษาโรคในสถานที่เดิมต่อเนื่องกันมาเรื่อยๆ โดยมีแนวโน้มน้อยมากที่จะเปลี่ยนแปลงไปรักษาที่อื่น เช่น เคยมารักษาโรคที่ศูนย์ย่อย ก็จะรักษาที่ศูนย์ย่อยโดยตลอด จนมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่และไม่ทดลองเปลี่ยนมารักษาที่มูลนิธิ แม้ว่าจะเป็นการรักษาโรคโดยใช้หลักการเดียวกัน แต่คนที่มารักษายึดติดกับตัวบุคคลและความคุ้นเคยแต่แรกเริ่ม

9. การมารับการรักษาโรค ที่มูลนิธิ และที่ศูนย์ย่อย มีลักษณะเหมือนกัน คือ ต้องมีทะเบียนประวัติ และ ต้องกรอกข้อมูลเมื่อมาทำการรักษาครั้งแรก ต้องนำบัตรคนไข้มาด้วยเพื่อมาติดต่อรับการรักษา คนให้การรักษาก็จะลงลายมือชื่อในบัตรคนไข้ และบันทึกจำนวนครั้งที่รักษา

10. ทั้งมูลนิธิและที่ศูนย์ย่อย มีการติดต่อประสานงานกัน และต้องมีการโทรศัพท์ติดต่ออาจารย์ใหญ่ เมื่อมีงานสำคัญอย่างเช่น การเปิดการอบรมวิชาพลังจักรวาล

11. ศูนย์ย่อยจะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าของสถานที่ คือ วัด เพราะต้องใช้สถานที่วัดในการรักษา และใช้หอประชุมโรงเรียนในการเรียนการสอนวิชาพลังจักรวาล ดังนั้น การปฏิบัติงานที่มูลนิธิจะมีความคล่องตัวกว่าที่ศูนย์ย่อย มีความเป็นอิสระและเป็นเอกเทศมากกว่า

12. ค่าใช้จ่ายทั่วไป เช่น ค่าน้ำค่าไฟฟ้า และค่าสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ทั้งที่ศูนย์ย่อยและมูลนิธินำมาจากเงินบริจาค

แผนผังสถานที่ทำการรักษาโรคด้วยพลังจักรวาล

